

ת"פ 52246/12/21 - מדינת ישראל נגד שושן מרים בניטה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
ת"פ 52246-12-21 מדינת ישראל נ' בניטה

לפני בעניין:	כבוד השופטת מרב גרינברג המאשימה
נגד הנאשמת	מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד עדילי דגן
	שושן מרים בניטה ע"י ב"כ עוה"ד רן עטיה וזאב פלסבורג

גזר דין

1. הנאשמת הורשעה על פי הודאתה במסגרת הסדר דיוני, בעובדות כתב אישום מתוקן בעבירות של **הברחת טובין בנסיבות מחמירות (15 עבירות)** לפי סעיף 211(א1) לפקודת המכס [נוסח חדש] (להלן: "הפקודה"); **מסירת אימרה שאינה נכונה או מסירת הצהרה שיש בה אימרה כזו (15 עבירות)** לפי סעיף 212(א)(6) לפקודה; **הטעיית פקיד מכס (15 עבירות)** לפי סעיף 212(א)(9) לפקודה; **מסירת ידיעה לא נכונה או לא מדויקת בלא הסבר סביר (15 עבירות)** לפי סעיף 117(א)(3) לחוק מע"מ.

2. **כנטען בחלק הכללי לעובדות כתב האישום המתוקן**, במהלך התקופה שבין החודשים אפריל 2018 ועד פברואר 2019 פעלה הנאשמת יחד עם אחר, אברהם אבי קורן (להלן: "קורן", ויחד: "השניים") להברחה ארצה של שעוני יוקרה ותכשיטים מסוגים שונים. השניים פעלו בשיטתיות ועורמה לביצוע הברחות טובין ששוויים הכולל כ-6,143,177 ₪, ובכך השתמטו מתשלום מיסי יבוא בסך כולל של כ-1,044,340 ₪. במהלך חודש נובמבר 2018 עדן קינן (להלן: "קינן") הצטרף לשניים כך שבתקופה בין החודשים נובמבר 2018 ועד פברואר 2019 סייע ו/או עודד ו/או היה מעורב יחד עמם להברחה ארצה של שעוני יוקרה ותכשיטים מסוגים שונים. מעשי ההברחה בוצעו בנסיבות מחמירות, ראשיתם בהברחת הטובין ארצה והמשכם בשיווקם ו/או מכירתם בארץ ו/או בחו"ל, ובאופן שנועד להסתיר את המעשים מעיני רשויות המס ולהמלט מתשלום מס.

על פי כתב האישום, **קורן** היה בתקופה הרלוונטית אחד הבעלים והמנהל הרשום בחברת "ק.א. תכשיטים בע"מ" (להלן: "החברה"), הוא היוזם, המתכנן והמוציא לפועל של מעשי ההברחה, הוא זה שעסק בין היתר בקנייה ומכירה של שעוני יוקרה ותכשיטים מסוגים שונים. **הנאשמת** שימשה כבלדרית בהברחות, היא טסה לעיתים תכופות לחו"ל ושבה ארצה כשעל גופה ובכבודתה מוסלקים הטובין המוברחים. **קינן** סייע להוצאת חלק ממעשי ההברחה, ובין היתר, היה מעורב גם בשיווקם או תיוכם של חלק מן הטובין המוברחים בין אבי ללקוחות שונים.

על פי עובדות האישום הראשון, ביום 26.2.19, ביוזמתו ובהוראת קורן, טסה הנאשמת לדובאי במטרה להבריא שעוני יוקרה. ביום שלמחרת, שבה הנאשמת ארצה, ובמהלך בדיקה שבוצעה בגופה ובכבודתה נתפסו שלושה שעוני יוקרה בשווי של מאות אלפי ₪ (נספח א' לכתב האישום, פריטים 1-3). **עובדות האישום השני** מייחסות לנאשמת 14 מקרי הברחה נוספים בשיטה דומה, במהלך התקופה הרלוונטית לכתב האישום, במספר רב של מועדים, טסה הנאשמת ליעדים שונים בעולם, ושבה ארצה דרך נתב"ג, כשעל גופה ובכבודתה מוסלקים הטובין המוברחים, שעוני יוקרה שרכש קורן במקומות שונים בחו"ל, וזאת מבלי להצהיר עליהם לרשויות המס (נספחים ב' ו-ג' לכתב האישום). הנאשמת פעלה על פי הנחיותיו המדויקות, בפיקוחו והנחייתו של קורן. **מעשי הנאשמת בוצעו בנסיבות מחמירות בדרכי עורמה ותחכום, בשיטתיות ולאחר תכנון מוקדם.**

3. ביום 22.5.23, הציגו הצדדים הסדר דיוני, פרי הליך גישור שהתנהל בפני כבוד השופט טרסי, לפיו תודה ותורשע הנאשמת בעובדות כתב אישום מתוקן והטיעון לעונש יהיה פתוח. בית המשפט נעתר לבקשת ההגנה להפנות את הנאשמת לתסקיר שירות מבחן חרף אי הסכמת המאשימה. להשלמת התמונה יצוין כי כנגד קורן וקין הוגש כתב אישום נפרד (ת"פ 52149-12-21), קורן כפר במיוחס לו ועניינו הופנה לשמיעת ראיות (בשלב זה נטען כי עזב את הארץ ולא שב), עדן קין הודה במיוחס לו במסגרת הסדר טיעון, בכך שסייע להברחה ושימש משווק או מתווך של חלק מהטובין המוברחים (הורשע בעבירות דומות ב-5 הזדמנויות, שווי הטובין המוברח המיוחס לו: כ- 347,000 ₪, היקף השתמטות מתשלום מיסי יבוא: כ-60,000 ₪), הוא נדון במסגרת הסדר טיעון ל-7 חודשי עבודות שירות וענישה נלווית הכוללת קנס בסך 2,500 ₪ תוך התחשבות בתשלום של 50,000 ₪ על חשבון חובו לרשויות המכס (גזר דיני מיום 27.2.23).

תסקיר שירות המבחן

4. הנאשמת, בת 29, ילידת צרפת, ללא עבר פלילי, כיום עובדת כעצמאית בתחום התכשיטנות. עלתה ארצה בגפה בגיל 18 במסגרת תכנית "תקווה" אשר כללה לימוד השפה העברית באולפן, סמינר, לימודים, מגורים בקיבוץ והתנדבות בשירות צבאי במשך כשנה וחצי. העלייה לוותה בקשיי שפה וקשיים רגשיים בשל הריחוק ממשפחתה. עם סיום שירותה הצבאי למדה גמולוגיה, תורת אבני החן, בבורסה ליהלומים ולאחר סיום לימודיה עבדה כמלצרית וברמנית בתל אביב.

כיום הנאשמת מתמודדת עם חובות כבדים, מבחינה בריאותית סובלת מפסוריאזיס, בעקבות ההליך המשפטי פנתה לטיפול פסיכולוגי פרטי אך נוכח קושי במימונו הופסק הטיפול לאחר 5 פגישות.

באשר לביצוע העבירות, הנאשמת התקשתה לקבל אחריות על ביצוען והשליכה את האחריות על גורמים חיצוניים, בין היתר גילה הצעיר, תמימותה והעדר בקיאות בחוקי יבוא, כשלתפיסתה נוצלה על ידי קורן ופעלה לפי חוק כשביקשה לקבל קבלות ותעודות עבור השעונים. תיארה כי עבדה עם קורן לאורך זמן ממניע כלכלי בשל רצונה לרווח כספי מיידי ומהיר, קיום חיי נהנתנות ויוקרה, סיוע כלכלי להוריה ורצונה להתפתח בתחום התכשיטנות. הוסיפה שהקשר עם קורן לא היה יציב והתקיים בעיקר סביב מימון נסיעותיה לחו"ל והבאת השעונים. מתחילת ההליך היא אינה בקשר איתו וביטאה כלפיו כעס על רקע תחושתה שנוצלה על ידו ועל ידי אחרים והובטחה לה הבטחת כזב לנהל חנות תכשיטים. שירות המבחן מצא כי התקשתה לבטא הכרה בנוגע לדפוסי מרמה והסתרה בהם עשתה שימוש לאורך זמן ממושך, וכי

ממוקדת במחירים ובהשלכות על חייה לרבות הפגיעה העתידית בתעסוקתה, ובתחושות הצער והבושה שנגרמו לה ולמשפחתה בגין הסתבכותה.

הנאשמת שללה נזקקות טיפולית בתחום המרמה אך ביטאה מוטיבציה להשתלב בטיפול פסיכולוגי פרטי לסיוע בהתמודדות הלחצים והקשיים הרגשיים הנובעים מההליך הפלילי וחובותיה הכספיים.

שירות המבחן העריך כי הנאשמת, שעלתה ארצה בצעירותה בגפה התמודדה עם קשיי הגירה אך הצליחה להשתלב באופן מוצלח בצבא, לימודים ותעסוקה. בהמשך כדי לסייע להוריה ולממן אורח חיים נהנתני, ביצעה את העבירות במשך זמן ממושך. ההתרשמות הייתה כי הציגה גישה קורבנית והרבתה להשתמש בעיוותי חשיבה ורציונליזציה על מנת להסביר את מעשיה. עוד עלה הרושם כי נוטה להחזיק בעמדות התומכות בלקיחת סיכונים על מנת להתקדם בחיים, נעדרת תובנה באשר לדפוסי המכשילים ומגלה דפוסי התנהגות מניפולטיביים והסתרה מול גורמי האכיפה. בנסיבות האמורות ונוכח העדר נזקקות טיפולית, לא בא שירות המבחן בהמלצה שיקומית והמליץ כי יוטל עליה רכיב עונשי שיהווה עבורה גבול חייוני ברור.

טיעוני הצדדים לעונש

5. המאשימה, באמצעות ב"כ עוה"ד דגן ופיינברג תובל, עמדה על הנסיבות המחמירות בהן בוצעו העבירות, ממניע כלכלי, ועל ריבויין, השיטתיות, התחכום, העורמה תוך תכנון מוקפד מראש ומשך הזמן בו נעברו. עוד עמדו על חלקה מרכזי של הנאשמת בביצוע העבירות, היא זו שהבריחה בפועל את הטובין, הסליקה ועברה במסלול הירוק מבלי להצהיר תוך שהיא נוטלת סיכונים ובתעוזה רבה. הערכים המוגנים שנפגעו הם שמירת הקופה הציבורית, קניינם של האזרחים, הצורך בשמירה על יציבות המשק והכלכלה, הצורך בשמירה על התקינות והאמון במערכת המכס. לדבריהן, הנאשמת שיבשה במעשיה את מנגנון גביית המיסים וערערה את אמון הציבור בערך השוויון ונשיאה בנטל המיסים. עוד עמדו על קלות ביצוע העבירות והרווח הצפוי כתוצאה מביצוען. המאשימה עתרה להחמיר עם הנאשמת נוכח נסיבות מעשיה ושיקולי הרתעה, ולמתחם ענישה הנע בין 15-36 חודשי מאסר וענישה נלווית. עוד סבורה שחלקו של קינן קטן משמעותית ויש לאבחן בין השניים. המאשימה סבורה שהתסקיר שהתקבל אינו חיובי, ביקשה לזקוף לחובתה את אי הסרת המחל, לקולא ציינה את הודאת הנאשמת, חסכון בזמן שיפוטי והעדר עבר פלילי. אשר על כן עתרה למאסר בן 18 חודשים, מאסר על תנאי, קנס כספי בסך 10% מערך המיסים והתחייבות להימנע מעבירה.

6. ב"כ הנאשמת, עוה"ד עטיה ופולסבורג, עמדו בטיעוניהם על נסיבות חייה, על כך שהרקע למעשים נבעה מקשיי קליטה בארץ ותמימותה ועל כך שחלקה קטן משמעותית מזה של קורן, מחולל המעשים. לדבריהם, קורן ניצל את גילה הצעיר של הנאשמת (24 בעת ביצוע העבירות) ומאפייני אישיותה, הציג בפניה מצגי שווא ופיתה אותה לבצע את העבירות. עוד נטען כי לא ניתן ליחס לה את הנסיבות המחמירות של המעשים, היא לא פעלה בתחכום ולא הייתה שותפה לרווחים אלא עשתה כפי שהורה לה קורן בעבור תמורה כספית לא גבוהה. ב"כ הנאשמת ביקשו ליתן משקל נכבד להודאתה וחרטתה הכנה, נסיבותיה האישיות ולמחלה אביה, מצבה הכלכלי עגום והיא שקועה בחובות,

חלוף הזמן מביצוע העבירה (5 שנים) וההרתעה שחווה מההליך המשפטי. ההגנה מסכימה כי חלקו של קינן קטן יותר אך מבקשת לגזור על הנאשמת, נוכח נסיבותיה, עונש דומה ועתרה למאסר בדרכ של עבודות שירות ברף מירבי.

הצדדים הגישו פסיקה לתמיכה בעתירתם העונשית.

הנאשמת בדברה האחרון הצרה בבכי על טעותה, לדבריה לא ידעה שמבצעת מעשים כל כך חמורים, פחדה מקורן ומצבה הכלכלי הקשה והחובות שחבה גורמים לה למצוקה.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

7. כתב האישום מתאר סדרת מעשי הברחת שעונים ותכשיטים רבי ערך, שבוצעו על ידי הנאשמת אשר פעלה תחת הנחיותיו של אחר, אבי קורן. הנאשמת פעלה כבלדרית, טסה פעמים רבות לחו"ל ושבה ארצה כשהיא נושאת את הטובין המוברחים מבלי להצהיר עליהם כנדרש בחוק. היא הורשעה ב-15 מקרי הברחת טובין ועבירות נלוות בדפוס דומה, נוכח הקשר ההדוק בין המעשים והיותם חלק ממסכת עבריינית אחת יקבע בעניינם מתחם ענישה אחד (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל, פס' 31-18 (29.10.2014)).

8. מעשי הנאשמת פגעו באופן ממשי בערכים המוגנים רבים וביניהם הפגיעה באמון הציבור ושלטון החוק, הצורך בשמירה על הקופה הציבורית והתנהלות חוקית מול רשויות המס.

נוכח קלות ביצוע העבירה והקושי בחשיפתה נקבע בפסיקה כי יש להחמיר עם עברייני מס. יפים לענייננו דברים שנאמרו בגין עבירות דומות ברע"פ 512/04 אבו עביד נ' מדינת ישראל (15.4.04), ונכונים גם עתה:

"בית-משפט זה חזר והדגיש לאורך השנים את החומרה שבה יש להתייחס לעבריינות כלכלית, ועבריינות מס בכלל זה, נוכח תוצאותיה ההרסניות למשק ולכלכלה ולמרקם החברתי, ונוכח פגיעתה הקשה בערך השוויון בנשיאת נטל חובות המס הנדרש לצורך מימון צרכיה של החברה ולפעילותן התקינה של הרשויות הציבוריות. העבריינות הכלכלית, ועבריינות המס בכללה, איננה מסתכמת אך בגריעת כספים מקופת המדינה. היא פוגעת בתודעת האחריות המשותפת של אזרחי המדינה לנשיאה שוויונית בעול הכספי הנדרש לסיפוק צורכי החברה, ובתשתית האמון הנדרשת בין הציבור לבין השלטון האחראי לאכיפה שוויונית של גביית המס - פגיעה הנעשית לרוב באמצעי מירמה מתוחכמים, קשים לאיתור. כבר נאמר לא אחת בפסיקתו של בית-משפט זה כי על מדיניות הענישה לשקף את הסכנה הגדולה הטמונה בעבריינות הכלכלית לפרט ולציבור כאחד, ואת יסוד ההרתעה הנדרש ביחס לביצועה"

9. הנאשמת פעלה בשיטתיות במשך תקופה של כעשרה חודשים ויחד עם אחרים הבריחה טובין בהיקף נכבד, ששוויים מעל 6 מיליון ₪ והשתמטה מתשלום מיסי ייבוא בסך כולל של כמיליון ₪. הנאשמת, צעירה בת 24 בתקופה הרלוונטית, שימשה בלדרית להברחת שעוני יוקרה יקרי ערך, היא הייתה מודעת היטב לתכנית ההברחה, פעלה בעורמה ובתחכום ופעם אחר פעם נסעה וחזרה כשבחזקתה סחורה מוברחת שאותה העלימה במכוון מרשויות המס. אכן, אבי העבירות הוא קורן, הוא הגנה המעשים ומוציאם לפועל אך תפקידה של הנאשמת היה חיוני והיא **תפקדה כחוליה מרכזית בהוצאה לפועל של התכנית העבריינית**. העובדה שאין מדובר במעשה אחד של הברחת מספר שעונים אלא 15 מקרים שונים, מוסיפים משנה חומרה למעשיה. אף אם כטענתה פעלה תחילה מתוך חוסר הבנה לחומרת מעשיה ואופיים העברייני, ברי כי בהמשך, לאחר שנסעה ושבה באין מפריע וזכתה לקבלת תמורה כספית, ראתה כי טוב והמשיכה לבצע את המעשים מתוך מניע כלכלי מובהק ותוך זלזול בגורמי אכיפת החוק. הנאשמת אף מודה בתסקירה כי ביצעה את המעשים כדי לסייע להוריה ולעצמה לחיות חיי פזרנות ולקיים אורח חיים נהנתני. נוכח ריבוי המעשים, תחכום והמניע לביצועם אקבע כי אלו פגעו פגיעה ממשית בערכים המוגנים. אתן משקל מאידך לכך ששימשה בלדרית בלבד ופעלה בהתאם להנחיות מפעילה.

מתחם העונש ההולם

10. מהו העונש הראוי שיש לגזור על נאשמת שהורשעה בריבוי מעשי הברחות טובין? המאשימה עותרת לעונש מאסר בפועל לתקופה שאינה ממושכת, ההגנה סבורה שניתן להסתפק במאסר לתקופה שניתנת לריצוי בדרך של עבודות שירות. מנעד הענישה בעבירות ממין דא רחב ותלוי בטיבן של הנסיבות החמירות, משך תקופת ההברחה ושווי הטובין. בענייננו מסכימים הצדדים כי יש ליתן משקל גם לעונשו של קינן, מעורב נוסף בפרשה, שהיקף הטובין והעלמת המס בהם היה מעורב מצומצם, והוא נדון ל-7 חודשי עבודות שירות.

הצדדים הפנו כל אחד מטעמו הוא לע"פ 7216/20 קליין נ' **מדינת ישראל** (18.2.21). במקרה זה הורשע הנאשם בעבירות שעיקרן ריבוי מעשי הברחת יהלומים (29 פעמים) והשמטת הכנסה במשך 6 שנים, בנוסף הורשע בעבירת מניעת דיווח על פי חוק איסור הלבנת הון. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה הנע בין 12-36 חודשי מאסר בפועל. בהתחשב בגילו (67), היעדר עבר, תרומתו לקהילה במהלך השנים, הסדרת תשלומים לרשויות המס עוד בטרם הגיש כתב האישום ושיהיו בהגשתו, נדון למאסר בן 12 חודשים, ערעורו נדחה. המאשימה הפנתה לכך, שלהבדיל ממקרה זה, מדובר באדם מבוגר שהסדיר את חובותיו ולשיהיו משמעותי בהגשת כתב האישום נגדו. ההגנה, מן העבר השני, הדגישה כי הורשע גם בעבירות הלבנת הון שלא יוחסו לנאשמת.

בע"פ(מח-ב"ש) 12701-03-14 **קונקה בע"מ ואח' נ' מדינת ישראל** (21.1.15) נדון ערעור הנאשמת 1 - חברה, ונאשם 2 - בעליה הרשום ומנהלה הפעיל, כנגד הרשעתם בעבירות על פי פקודת המכס. הנאשם עסק במסגרת תפקידו בייבוא מוצרי אלקטרוניקה, במוקד התיק אי הצהרה לרשויות המכס אודות פריטי ייבוא במטרה להשתמט מתשלום מיסים בהיקף של כ-4.25 מיליון ₪. ניסיון שביצע להברחת המוצרים סוכל על ידי הרשויות. הנאשמים הורשעו לאחר ניהול הוכחות, נקבע מתחם ענישה הנע בין 12-18 חודשי מאסר, על נאשם 2 נגזרו 12 חודשי מאסר. בית המשפט המחוזי קבע כי מדובר במתחם ענישה סביר. נוכח שיהיו ניכר (חלפו כ-11 שנים ממועד ביצוע העבירות עד לגזר הדין) ועינוי הדין שנגרם לנאשם, גילו (63), מצבו הבריאותי ונסיבותיו המורכבות, הופחת עונשו בערעור ל-8 חודשי מאסר;

בע"פ (מח-מרכז) 541-02-15 **פרדילוב נ' מדינת ישראל** (9.6.15) נדון ערעור נאשם שהורשע בעבירות על פי פקודת המכס ובעבירת החזקת טובין טעוני מס שלא שולם. הנאשם הציג מצג שווא בפני חברת דובק, חברה פרטית בעלת רישיון לייצור טבק, לפיו מייצא מוצריה לחו"ל. בהסתמך על מצג השווא, מכרה דובק לנאשם טבק מעובד ומוצרים נלווים ללא חיובו במיסים. הנאשם, שהיה אמור לכאורה לייצא את הטובין לחו"ל, ביצע הברחות של הטובין בנסיבות מחמירות בארבעה מועדים שונים בתקופה של למעלה מחצי שנה יחד עם אחרים בדרך של ייצוא פיקטיבי עד שנתפס. נקבע מתחם ענישה הנע בין 20-48 חודשי מאסר. הנאשם, ללא עבר פלילי, מצבו הרפואי מורכב, נדון למאסר בן 22 חודשים. בית המשפט המחוזי מיתן את מתחם הענישה והעמידו על 15-40 חודשים. ניתן משקל מסוים לקולא להסכם פשרה עם חברת דובק ועונשו הופחת ל-18 חודשים.

עיינתי באסופת הפסיקה שהגישה ההגנה, ברובה מדובר בעבירות השתמטות ממיסים ועל פי חוק איסור הלבנת הון, בחלקה נדונו הנאשמים לעבודות שירות. עם זאת, לא מדובר במקרים הכוללים הברחות טובין בנסיבות הנאשמת.

11. לאחר שבחנתי את מכלול הנתונים, תוך מתן משקל לנסיבות מעשי העבירה ופגיעתם בערכים המוגנים ובהתאם לעקרון אחידות הענישה, **אני קובעת מתחם ענישה הנע בין 12-36 חודשי מאסר בפועל וזאת לצד ענישה נלווית הכוללת סנקציות כלכליות**. לא מצאתי נוכח נסיבות מעשי הנאשמת וריבויים כי ניתן לכלול במתחם ענישה שאינה כוללת מאסר ממש.

גזירת העונש המתאים לנאשמת

12. הנאשמת בת 30, עלתה ארצה בגפה, שירתה בצבא כחיילת בודדה בחטיבה מובחרת וזכתה להוקרה בגין פועלה (הוצגו מסמכים). הנאשמת סיימה לימודי גמולוגיה (נ/1) ובמקביל עבדה בעבודות מזדמנות. הרקע לביצוע מעשיה מורכב ונעוץ בקשיי קליטה בארץ ומצוקה כלכלית לצד רצון לרווח כספי מידי ומהיר ולקיים חיי נהנתנות. עוד עולה מתסקירה כי אינה מודעת לחומרת דפוסיה המרמתיים, לא מביעה נזקקות טיפולית וממוקדת במחירים האישיים בגין הסתבכותה. גם כיום בחלוף כחמש שנים מביצוע העבירה נוטה להחזיק בעמדות הטומנות לקיחת סיכונים כדי להתקדם בחיים, שירות המבחן התרשם מעיוותי חשיבה ודפוסי התנהגות מניפולטיביים. הנאשמת פנתה לטיפול פסיכולוגי בעבר אך נאלצה להפסיקו בשל קשיי מימון (נ/5).

לחלוף הזמן ממועד ביצוע העבירות ינתן משקל מוגבל מאחר שכתב האישום הוגש בסוף שנת 2021.

13. נסיבות המעשים, תסקירה שאינה חיובי ושיקולי הרתעה מצדיקים על פניו שלא למקם את עונשה של הנאשמת בתחתית המתחם. לצד זאת אתן משקל לנסיבותיה, לפגיעת עונש המאסר בהוריה בעיקר באביה החולה ולכך שאינה מצליחה לפרוע את חובותיה בעיקר בשל חסרון כיס.

14. אשר לרכיב הקנס הכספי, חרף הזמן הרב שחלף הנאשמת לא פעלה להסרת המחדל ותשלום חובותיה לרשויות המס, שכיום עומדים על כ-1,500,000 ₪ (נ/2) הכולל ריביות פיגורים (על משמעות אי הסרת המחדל בתיקי מס ראו רע"פ 7851/13 **עודה נ' מדינת ישראל** (3.9.15)). כאמור, רשויות המס פועלים מול הנאשמת להשבת

חובותיה. בהינתן מצבה הכלכלי הנוכחי (ראה תדפיס עו"ש נ/3), והיות וצפויה לרצות עונש מאסר, אטיל עליה קנס שאינו מכביד.

15. אשר על כן, אני גוזרת על הנאשמת את העונשים הבאים:

- א. **12 חודשי מאסר בפועל.**
- ב. 8 חודשי מאסר על תנאי, לבל תעבור הנאשמת במשך 3 שנים מיום שחרורה כל עבירה על פי פקודת המכס או חוק מע"מ.
- ג. קנס בסך 30,000 ₪ או 60 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-20 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 30.6.24.
- ד. הנאשמת תתייצב לריצוי עונשה ביום 15.5.24 עד השעה 10:00 בבית סוהר נווה תרצה. לצורך הבטחת התייצבותה, יוצא צו עיכוב יציאה מהארץ והפקדת כל דרכון שברשותה בבית המשפט, וכן תיחתם ערבות עצמית בסך 50,000 ₪.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ב אדר ב' תשפ"ד, 01 אפריל 2024, במעמד הצדדים.